

РЕШЕНИЕ

№ 1703

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10453** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 328 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба от Р. Д. Р. - на длъжност прокурор в РП – С., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 6, ап. 41, със съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 5, ап. 5, чрез адвокат П. А. Т., САК, срещу Заповед № 148 / 07.10.2021 г. на административния ръководител на РП – С., с която на жалбоподателя на основание чл. 327, ал. 1 от ЗСВ е обърнато внимание за допуснато нарушение по движението и организацията на работата по досъдебни производства и преписки. С жалбата излага доводи, че в процедурата по издаване на заповедта са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушения на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, като за същата са налице основания за отмяна-чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Вс.з. се явява лично и се представлява от процесуален представител адв. Т.. Твърди незаконосъобразност на оспорваната заповед. Конкретно сочи, че не са съобразени стандартите от 2017г. изготвени от прокурорската колегия на В., приложими в настоящия случай, според които с административния акт за прекратяване на дисциплинарното производство не би следвало да съчетава и произнасяне по чл.327 ЗСВ. Претендира присъждане на разноски по списък. Предоставя писмени бележки.

Ответникът – Административният ръководител на Районна прокуратура – С. не се явява и не изпраща представител.

С. градска прокуратура не се явява и не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

След преценка на събраните доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна, следното:

Със заповедна административния ръководител на АП С. и заповед № РД – 04-29/01.02.2021г. на Главния прокурор е извършена проверка по дейността на прокурори от РП – С. Р. Р. и Г. Д.. След приключване на проверката, проверяващият екип при ВКП е констатирал, че за прокурор Р. Д. Р. от Районна прокуратура -С. са налице данни за дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т.1. т.2 и т.4 от ЗСВ, както следва:

По чл.307; ал.3, т.1 от ЗСВ - системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони: Не е изпълнила задължението си по чл.242. ал.4 от П. да се произнесе в срок не по-късно от един месец от получаване на делото общо 3 постановления за прекратяване на наказателно производство над два месеца и 1 постановление за спиране на наказателно производство над 2 месеца.

По чл.307. ал.3. т.2 от ЗСВ - действие или бездействие, което неоправдано забавя производството: - По ДП № 63/2018г. по описа на ГПУ-К., преписка № 646/2018г. по описа на РП-С. неоправдано -задържане на досъдебното производство при наблюдаващия прокурор за повече от месец, както следва: 26.09.2018г. -06.11.2018г. и 15.07.2020г. -30.03.2021г.; - По ДП № 308/2019г. по описа на РУ-С., преписка № 1201/2019г. по описа на РП-С. - разследването е забавено необосновано от наблюдаващия прокурор със седем месеца, тъй като е било изпратено на доклад на 11.09.2020г., а указания са дадени с постановление от 21.04.2021г.; - По ДП № 5009/2017г. по описа на РУ-С., преписка № 694/2017г. по описа на РП-С. • необосновано бездействие на наблюдаващия прокурор за времето от 14.08.2018г. /постъпило в РП за преглед и указания/ до 14.02.2019г. /постановление с указания . т.е. 6 месеца; от 02.04.2019г. /постъпило в РП за преглед и указания до 14.06.2019г./постановление с указания/, т.е. повече от 2 месеца и от 1109.2020г. /постъпило в РП за преглед и указания/ до момента на проверката, г.е. повече от 7 месеца; - По ДП № 291/2019г. по описа на РУ-С.. преписка № 1140/2019г. по описа на РП-С. - необоснован престой на делото при наблюдаващия прокурор от 3 месеца и 13 дни /делото е изпратено на 13.01.2021 г. и с постановление от 26.04.2021 г. са дадени указания.; - По ДП № 20/2020г. по описа на РУ-С.. преписка № 465/2020г. по описа на РП-С. - за периода от 11.01.2021г. - 31.03.2021г. делото е било на доклад при наблюдаващия прокурор; -По ДП № 336/2018г. по описа на РУ-С., преписка № 1295/2018г. по описа на РП-С. - делото е било на доклад при наблюдаващия прокурор за периодите; 18.02.2019г. - 20.05.2019г. /3 месеца/, и 17.01.2020г. -29.03.2021 г. /1година и 2 месеца/; -По ДП № 338/2018г. по описа на ГПУ-К.. преписка № 1297/2018г. по описа на РП-С. - делото е било на доклад при наблюдаващия прокурор за периодите: 18.02.2019г. - 17.05.2019г. /3 месеца/ и 17.01.2020г. - 06.08.2020г. /7 месеца/. При проверката е установено още, че не е упражнила правомощията си по чл. 196, ал. 1, т. 1 и т. 4 и ал. 2 НПК, за да осигури своевременното и законосъобразна приключване на разследването по наблюдавани от нея общо 4 досъдебни производства, както следва: - по ДП № 171/2020г. по описа на РУ-С.. преписка № 905/2020г. по описи на РП-С. - без причини от обективен характер през периода 02.07.2020г. -17.12.2020г. действия не са извършвани и указания не са давани; - по ДП № М6/2020г. по описа на РУ-С..

преписка №х 769/2020г. по описа на РП-С. след 24.09.2020г. и до момента на проверката в продължение на седем месеца по делото необосновано не са извършвани действия; - по ДП № 253/2019г. по описа на РУ-С., преписка № 994/2019г. по описа на РУ-С. - през периода 27.02.2020г. - 31.07.2020г. разследване не е провеждано и за този период делото с било извън разрешен срок по чл.234 от НПК; -по ДП № 291/2019г. по описа на РУ-С., преписка № 1140/2019г. по описа на РУ-С. - през периода от 29.09.2020г. и до момента на проверката не са извършвани действия. По чл.307, ал.3, т.4 от ЗСВ - неизпълнение на други служебни задължения: Не е изпълнила задължението си по чл.234, ал.8 от НПК - по ДП № 5009/2017г. по описа на РУ-С. преписка № 694/2017г. по описа на РП-С. - не е отменена взетата на 27.06.2019г. спрямо обв.П. С. мярка за неотклонение „подписка“.

Не е изпълнила задължението си по чл.234, ал.4 от НПК, като е правила искания за удължаване на срока за разследване, след като същият вече е изтекъл, както следва: -по ДП № 63/2018г, по описа на ГПУ-К. преписка № 646/2018г. по описа на РП-С. - на 04.11.2020г. с направено искане за удължаване с два месеца, считано от 22.09.2020г. и на 22.02.2021г. - с два месеца, считано от 22.11.2020г.; на 23.02.2021г. - с два месеца от 22.01.2021г. и на 30.03.2021г. - с два месеца от 22.03.2021г.; -по ДП № 292/2020г. по описа на РУ-С., преписка № Ю21-2020г. по описа на РП-С. - на 04.02.2021 г. е направено искане за удължаване с два месеца, считано от 23.12.2020г. и на 16.03.2021. - с два месеца от 23.02.2021г.; -по ДП № 81/2020г. по описа на РУ-С., преписка № 347/2020г. по описа на РП-С. - на 19.05.2020г. срокът е удължен от нея с два месеца, считано от 08.05.2020г.; на 22.07.2020г. срокът е удължен от нея /вместо от административния ръководител/ с два месеца, считано от 08.07.2020г.; на 29.09.2020г. с направено искане за удължаване с два месеца, считано от 08.09.2020г.: на 15.01.2021г. е направено искане за удължаване с два месеца, считано от 08.01.2021г. и на 23.03.2021 г. - с два месеца от 08.03.2021 г.; -по ДП № 45/2018г. по описа на О.-ОП-С., преписка № 379/2018г. по описа на РП-С. - на 16.08.2018г. срокът е удължен от нея /като и.д. районен прокурор/ с два месеца, считано от 30.06.2018г; на 27.09.2018г. срокът е удължен от нея /като и.д. районен прокурор/ с два месеца, считано от 30.08.2018г.: на 01.04.2019г. е направено искане за удължаване с два месеца от 02.03.2019г.; на 15.05.2019г. - за удължаване с два месеца от 02.05.2019г.; на 02.08.2019г. - с два месеца от 02.07.2019г.; на 09.09.2019г.\ - с два месеца от 02.09.2019г.; на 09.01.2020г. - с два месеца от 02.01.2020г.; на 16.03.2020г. - с два месеца от 02.03.2020г.; на 18.05.2020г. - с два месеца от 02.05.2020г.: па 08.09.2020г. - с два месеца от 02.09.2020г.; на 11. 12.2020г. - с два месеца от 02.11.2020г.; -по ДП № 291/2019г. по описа на РУ-С., преписка № 1140/2019г. по описа на РП-С. - на 24.04.2020г. е направено искане за удължаване с два месеца, считано от 02.04.2020г. и на 09.02.2021 г. - с два месеца от 02.02.2021г.

Констатирано е, че Р. не се е произнесла по материали от проверки в срок до един месец от момента на получаването им - общо 40 постановления за отказ да се образува досъдебно производство над един месец.

С оглед на горните констатации са изискани и приети писмените обяснения от 05.07.2021 г. на прокурор Р. Р. по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. В хода на дисциплинарното производство е извършена проверка на всички факти и обстоятелства по дисциплинарната преписка и въз основа на така събраните материали решаващия орган е приел, че не са налице основания -за реализиране дисциплинарна отговорност на прокурор Р.. Дисциплинарното производство е

прекратено, като за констатираните нарушения с обжалваната Заповед № 148/07.10.2021г. е наложена санкция по реда на чл. 327 от ЗСВ- Обърнато е внимание на прокурор Р. Д. Р. прокурор при ПР С. за допуснато от нея нарушение по движението и организация на работата по досъдебни производства и преписки, които съвпадат с делата и преписките, установени при проверката, въз основа на които е образувано дисциплинарното производство и посочени по-горе в мотивите на съдебното решение.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 08.10.2021 г. и тъй като в нея не е предвидено в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва, приложим е чл. 140, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена до съда чрез РП -С. на 21.10.2021г. и същата се явява в срок. Предмет на оспорването е индивидуален административен акт, чийто адресат е жалбоподателя. За последния е налице правен интерес от оспорването, тъй като заповедта засяга пряко и непосредствено неговите законни интереси. Въпреки че мярката по чл. 327 ЗСВ не е дисциплинарно наказание съгласно чл. 308, ал. 1 ЗСВ, тя засяга доброто професионално име на адресата и рефлектира пряко на възможностите за кариерно израстване във връзка с оценката на професионалните и деловите му качества при атестиране от Висшия съдебен съвет. С оглед изложеното и предвид общата клауза за обжалваемост на административните актове, установена в чл. 120 от Конституцията, оспорената заповед подлежи на съдебен контрол и е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 327, ал. 1 ЗСВ административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. Доколкото в случая производството, приключило с процесната заповед е образувано като дисциплинарно производство по чл. 307 и следващите от ЗСВ, приложими са посочените в Раздел I на Глава шестнадесета от ЗСВ производствени правила. Наред с това, доколкото няма специални изисквания по отношение на формата на акта, с който се налага дисциплинарната мярка по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, приложими са общите изисквания на АПК. Това важи и по отношение на принципите и административнопроизводствените правила, установени в АПК, доколкото няма особени правила в ЗСВ (чл. 327, ал. 2 ЗСВ). В случая съдът намира, че при издаването на оспорената заповед са спазени изискванията по отношение на формата и не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Съдът обаче намира, че оспорваната заповед е незаконосъобразна поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Основателни са възраженията на жалбоподателя за нарушенията на т. 13 от Стандартите за провеждане на дисциплинарно производство. Според посочената разпоредба, когато прекрати дисциплинарното производство, административният ръководител следва да съобрази срока за обжалване на тази заповед и след влизането ѝ в сила може да наложи принудителна административна мярка по чл. 327 от ЗСВ, ако нарушението е по образуването и движението на делата или по организацията на работата. Стандартите за провеждане на дисциплинарно производство са акт от кръга на тези по чл. 13 от АПК - има характера на вътрешни правила, които ограничават нормативно установените граници на оперативната самостоятелност, поради което административният орган е длъжен да ги спазва - ТР № 2 № 2 от 25.06.2012 г. по тълк.д. № 2/2011 г. на ВАС. Доколкото в случая административният ръководител сам е посочил, че констатираните в резултат на

дисциплинарната проверка факти и обстоятелства водят до извод, че действията на прокурор Р. не съставляват от обективна страна състав на дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3 от ЗСВ, същият е следвало да процедира по начина, предвиден т. 13 от Стандартите за провеждане на дисциплинарно производство и да пристъпи към издаване на заповедта едва след като същата е влязла в сила. В случая административният ръководител е пристъпил направо към прилагане на мярката по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, без да е издал заповед за прекратяване на дисциплинарното производство, съответно без да е спазено изискването да се изчака влизането в сила на този издаден акт да влезе в законна сила. Заповедта, която се обжалва в настоящото производство, е издадена на 07.10.2021 г., а по данни на жалбоподателя същата и е връчена на 08.10.2021 г. Това означава, че връчването на заповедта за прекратяване на дисциплинарното производство и за прилагане на мярката по чл. 327 ЗСВ е станало едновременно, като и двете са обективирани в един акт. Безспорно при прилагането на тази разпоредба, в условията на оперативна самостоятелност, органът трябва да спазва процедурата, установена в посочените стандарти за провеждане на дисциплинарно производство. Въпреки това, съдът намира, че това нарушение не е съществено, доколкото независимо че фактическите констатации, обусловили издаването на процесната заповед са същите като тези, които са били установени в образуваното дисциплинарно производство, лицето разполага с възможност да упражни правото си на защита на лицето в производството по оспорване на заповедта за налагане на мярката по чл. 327 от ЗСВ, което очевидно е и сторено. С разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ законодателят е дал възможност в случаите, когато нарушението на служебните задължения предвид неговата тежест, обстоятелствата при които е извършено, поведението на нарушителя и настъпилите (евентуално) вредни последици, не е значително, да не се ангажира дисциплинарната отговорност на магистрата, а със заповед на административния ръководител да му се обърне внимание. Обръщането на внимание, не е дисциплинарно наказание, но може да бъде наложено само тогава, когато се установи, че неспазването на сроковете се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата, а не на други, обективни по своя характер причини, сред които с особено голямо значение са висока натовареност на съответния орган на съдебна власт, личната висока натовареност, обуславяща се както от броя на делата, така и от фактическата и правната им сложност. Освен изложеното трябва да е налице и виновно неизпълнение на служебните задължения на съдия, прокурор и следовател, което може да бъде подведено под нормата на чл. 307, ал. 4, т. 5 от ЗСВ - неизпълнение на други служебни задължения.

В случая, видно от представената справка за натовареността на прокурора и на РП С. за периода от 01.01.2021 г. до 01.04.2021 г., попадащ в обхвата на дисциплинарното производство, прокурор Р. е била с натовареност 3,19 брой точки/ действително отработени дни, при средна натовареност на РИ С. - 3 броя точки. Решените дела от прокурор Р. са 231 бр. досъдебни производства, като 225бр. са приключили в предвидените срокове, а 6 бр. са приключили извън срок. Общия брой решени преписки - 291бр., като 251бр. решени в срок., а 40 бр. са решени извън предвидените срокове. Справката е изготвена във връзка със заповед на административния ръководител на РП – С. и от същата е видно, че прокурор Р. е била с натовареност, сходна с тази на най-натоварените прокурори от РП – С.. Като за сравнение следва да се посочи, че прокурор Д. за 188 действително отработени дни има общо прокурорска дейност (брой актове) 931, прокурор Р. Р. има 183

действително отработени дни и общо прокурорска дейност (брой актове) 938, прокурор Я.-Г. при 203 действително отработени дни има 1040 броя актове. Брой точки на ден на прокурор Д. 3, 17, на прокурор Р. 3, 19, на прокурор Я. -Г. -3,32.

В конкретния случай мярката е приложена за нарушения по движението и организацията на работата на прокурор Р., в този смисъл, освен обективно установяване на неизпълнение на визираните задължения в чл. 46, ал. 2, т. 1 и чл. 196, ал. 2 от НПК, е необходимо установяване, че неизпълнението е виновно. Съществено се явява обстоятелството за ползваните в обхвата на процесния период отпуски - 61 дни отпуск по болест, а именно от 09.11.2020г. до 11.01.2021г. и платен годишен отпуск от 05.11.2020г. до 06.11.2021г. вкл. През този период, повече от два месеца преписките и досъдебните производства на доклад на Р. били в срок, не са били преразпределени на други прокурори поради кадровата необезпеченост на РП – С., т.е. същите е следвало да бъдат решени от прокурор Р. след завръщането и от отпуск. Това обстоятелство се доказва от приложените по делото 4 броя заповеди на административния ръководител на РП – С., с които прокурор Р. е била изключена от случайното разпределение на преписки и досъдебни производства, поради временна неработоспособност.

Не без значение е и кадровата обезпеченост на РП – С. през проверявания период. Анализът на доказателствата по делото води на извод, че от месец юни 2020 г. на два пъти - до 09.03.2021 г. прокурор от РП – С. е бил командирован в РП – К., видно от приложените по делото заповеди за командироване. На мястото на така командирования прокурор поради кадрова необезпеченост в РП – С. е бил командирован прокурор от Софийска районна прокуратура за три месеца. Младши прокурор от РП – С. е бил командирован за срок от една година в Софийска районна прокуратура. Тези кадрови решения обуславят преразпределението на дела и преписки на командированите прокурори на и без това малкото на брой такива от РП С., вкл. И на Р..

Изложените данни в тяхната съвкупност обуславят извод, че не се констатира виновно поведение и лоша организация на работа от прокурор Р.. Съдът счита, че не може да се вменява на жалбоподателката нарушение по контрола върху движението на ДП или по организацията на работата на прокурора, когато обективно работи при условия на висока натовареност и когато се установява, че е изготвила актове по брой над или близки до максимално достигнатите резултати от останалите прокурори в Районна прокуратура-С..

Допуснатите нарушения по своята тежест не сочат на системни пропуски и недостатъци в работата на наблюдаващия прокурор. Установеното нарушение за епизодични липси на контрол не обосновава необходимост от налагане на мярката по чл. 327, ал. 1 ЗСВ с цел дисциплинирането на магистрата, тъй като извършеното не съответства на тежестта на наложената мярка. В оспорената заповед подробно са описани действията на магистрата, но освен, че само е спомената натовареността ѝ и ползвания отпуск по болест, липсва какъвто и да е анализ на вида и тежестта на разпределените ѝ всички останали преписки и производства в този период с цел да се установи разполагаемото ѝ време и обективните възможности за работа по разпределените ѝ производства в този период. Съдът приема, че общата натовареност на прокурор Р. е обусловила частичните забавяния при осъществяването на ефективен контрол по разследването. В случая, с обжалваната заповед административният ръководител е направил извод, че не е осъществен от обективна страна състав на нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗСВ, т. е. че няма системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони, нито действие или бездействие, което неоправдано забавя производството, нито действие или бездействие, както и неизпълнение на други служебни задължения. Когато

мярката по чл. 327 от ЗСВ се налага за няколко просрочия е необходимо да се установи, че тяхната тежест сочи за съществени пропуски и недостатъци, дължащи се на несвоевременно и неадекватно планиране на обема на работа, небрежност или други субективни причини, които трябва да бъдат отстранени и поправени по реда на чл. 327 от ЗСВ. При отчитане служебната натовареност на магистрата и липсата на налагани спрямо нея дисциплинарни наказания, санкцията "обръщане на внимание" не е адекватна за оказването на дисциплиниращ и превантивен ефект.

Предвид изложените по-горе мотиви, наложената мярка "обръщане на внимание" е несъразмерна с допуснатите нарушения по цитираните пр. преписки и на професионалното поведение на прокурора при изпълнение на служебните му функции. По тези съображения, съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена и в несъответствие с целта на закона.

С оглед изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК в производството следва да се присъдят разноски в полза на жалбоподателя. Съгласно представен списък, които съдът определя за сумата в размер на 490, 00 лева, от които 10 лева държавна такса и 480 лева възнаграждение за един адвокат.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК във връзка с чл. 328 от ЗСВ Административен съд София – град, Трето отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Д. Р. - на длъжност прокурор в РП – С., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 6, ап. 41, със съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 5, ап. 5, Заповед № 148 / 07.10.2021 г. на административния ръководител на РП – С., с която на Р. Д. Р. на основание чл. 327, ал. 1 от ЗСВ е обрнато внимание за допуснато нарушение по движението и организацията на работата по досъдебни производства и преписки.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Р. Д. Р. направените по делото разноски в размер на 490, 00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: